

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,

04. 10. 2012 do
05. 10. 2012

Število objav: 18
Tiskani mediji: 11
Splet: 3
Radijske postaje: 4
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Državno srečanje folklornih skupin Le
plesat me pelji
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Linhartovo srečanje
Opus
Prevajalnica JSKD
Priznanja JSKD
Rastoča knjiga
Vizije, festival mladinskih gledaliških
in rock skupin

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Če bosta le dve luni na nebu	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Bukla ; 0	Stran: 17	Površina: 555 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	Koritnik Andrej		
	Teme	Opus		

		Naslov	Marinkina ograja je odprta	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 18	Površina: 215 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 8	Avtor	I. V.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Naš simbol zdravja in trdnosti	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 40	Površina: 311 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 9	Avtor	Ambrožič J.		
	Teme	Rastoča knjiga		

		Naslov	Ajda Prislan; 19. likovno srečanje Ex tempore Dravograd	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Koroški radio; 24000	14:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Osrednja poročila, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 10	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	V izolo prihajajo prevajalci	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Mandrač; 0	Stran: 6	Površina: 154 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 11	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Prevajalnica JSKD		

		Naslov	FOTO: Jih poznate?	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Pomurec.com (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 12	Avtor	Vrbnjak Marina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Pljes v špici ljudskih plesov	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Primorske.si (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 17	Avtor	Ferko Lori		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Državno srečanje folklornih skupin Le plesat me pelji		

	Naslov	Drevi premiera na Loškem odru		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Radio Sora; 9000	14:00	Trajanje: 2 min
	Rubrika / Datum	Dober dan Gorenjska, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 19	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Linhartovo srečanje		

	Naslov	51. Linhartovo srečanje		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Radio Triglav; 12000	14:00	Trajanje: 20 min
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 20	Avtor	Košnik Katarina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Linhartovo srečanje, Vizije, festival mladinskih gledaliških in rock skupin		

	Naslov	Občinski svet MO Kranj na seji o programu športa za leto 2013		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Radio Triglav; 12000	14:10	Trajanje: 20 min
	Rubrika / Datum	Ostalo, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 24	Avtor	Košnik Katarina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Linhartovo srečanje, Vizije, festival mladinskih gledaliških in rock skupin		

	Naslov	Zvoki Tartinijeve violine tudi na radijskih valovih		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Si21.com (WEB); 83000		
	Rubrika / Datum	Novice, 04. 10. 2012		
Stran v zbirki 28	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Slovenska pojoča skrinjica v mednarodni družbi		
Zaporedna št. 12	Medij; Doseg	Gorenjski glas – Deželne novice; 0	Stran: 6	Površina: 92 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 29	Avtor	Vrabcenec Bole Alenka		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Postojna gostila najboljše ljubiteljske gledališčičnike		
Zaporedna št. 13	Medij; Doseg	Notranjsko – kraške novice; 0	Stran: 11	Površina: 172 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 30	Avtor	V.R.Ž.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Linhartovo srečanje		

	Naslov	Pevci tudi pri Slovencih v Srbiji		
Zaporedna št. 14	Medij; Doseg	Notranjsko – kraške novice; 0	Stran: 11	Površina: 310 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 31	Avtor	Temkova Katarina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Priznanje celjski režiserki		
Zaporedna št. 15	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 11	Površina: 281 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 32	Avtor	Ž. B., B. R. S. T.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Linhartovo srečanje		

	Naslov	Slom in Slomšek na slikarskem platnu		
Zaporedna št. 16	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47000	Stran: 11	Površina: 333 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 33	Avtor	S. T. O.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Vedra in energična		
Zaporedna št. 17	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 18	Površina: 285 cm ²
	Rubrika / Datum	Podravje, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 34	Avtor	Žunec Lukman Darja		
	Teme	Priznanja JSKD		

	Naslov	Mura skozi slikarske oči		
Zaporedna št. 18	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 23	Površina: 180 cm ²
	Rubrika / Datum	Pomurje, 05. 10. 2012		
Stran v zbirki 35	Avtor	N.G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

HARUKI MURAKAMI: 1Q84

PRIPRAVIL: ANDREJ KORITNIK

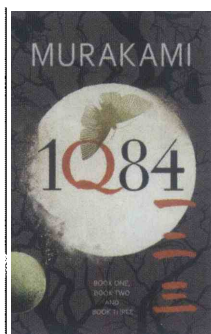
V učilnici v Tokiu stojita deček in deklica. Nekaj minut se močno držita za roke in gledata skozi okno. Naposled deklice izpusti njegovo roko in steče ven. Na nebu je luna in ju molče opazuje. Takoj zatem mine dvajset let. Deček Tengo in deklica Aomame se od tedaj nista več videla, a kakor okus magdalenice v ustih pri Proustu je na dlaneh ostal odtis rok, spomin na idealno, a izgubljeno ljubezen. Toda zdaj ju z neba opazujeta dve luni, velika bela in majhna, neugledna in zelena; šteje se leto 1Q84; vzporednemu svetu pa je ime 1Q84; kraljujejo mu skrivnostni mali ljudje, »resničnost« pa obvladujejo vplivni, skrivnostni verski kult. Zdi se, kakor da je vse iz tira, in čeprav je videti natanko kot običajni svet, je z njim nekaj močno narobe. V ta prostor in čas vstopita dve samotni usodi, Tengo in Aomame – v zadnji roman japonskega pisatelja Harukija Murakamija 1Q84 (2009–2010).

Če bosta le dve luni na nebu

Murakami, ki je v začetku devetdesetih let s kratkimi zgodbami in romani dobil status rokovskega zvezdnika med pisatelji, je Zahodu pokazal samega sebe v daljnevzhodnem ogledalu. Od leta 1979, ko je zaprl svoj džezovski klub in se odločil poklicno pisateljati, je postal popularna literarna ikona sodobnega leposlovja. *Norveški gozd*, *Divja jaga za ovco*, *Južno od meje*, *zahodno od sonca*, *Ljubi moj Sputnik*, *Kafka na obali* so romani, v katerih je kot rojen zgodbar ustvaril prepoznavni, t. i. murakamijevski svet: pasivni mladeniči in mladenke živijo v odtujenem svetu; opazujejo ga skozi okno; v življenje so vrženi, dogajanje je zunaj njih; ljubezen je le slutnja, ki te oplazi, ko gre nekega jasnega aprilskega jutra mimo tebe stoodstotno deklice, kakor v kratki zgodbi iz zbirke *Slon izginja*; ves čas se okoli motajo mačke; opisi pripravljavanja hrane so izčrpani; v zraku je erotični naboj; noči so polne utopičnih, bizarnih sanj; z gramofonskih plošč se razlegata džez in klasika; stavki se ponavljajo in ustvarjajo sentimentalno vzdušje.

Murakamijev *1Q84*, roman v treh knjigah, ki obsega več kot 1000 strani, je bil na japonskem in na Zahodu pričakovan kot **opus magnum**, temeljno delo; in res, v njem je vse zgoraj naštet. Sanjski, nerealni murakamijevski svet se zrcali v Tengo in Aomame; prvi je pasivni mladenič, učitelj matematike, amaterski pisatelj, druga pa vaditeljica borilnih veščin, nekdanja pripadnica kulta pričevalcev in občasna poklicna morilka, ki kaznuje moške, ki sovražijo ženske.

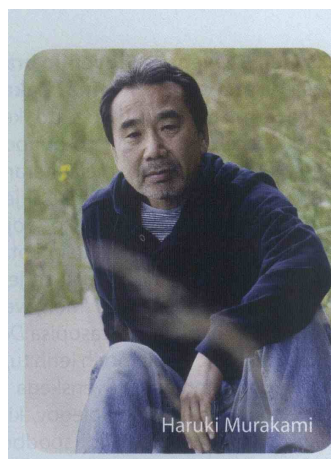
»Ne pustite se prevarati videzu,« beremo v romanu. V svetu kot neskončni bitki nasprotujočih si spominov oba zdrsneti v paralelni prostor in čas. Oba živita od spomina na dogodek pred dvajsetimi leti. Sprožilni moment zgodbe je, ko Tengo z vsemi žavbami namazani urednik Komatsu naroči, naj na novo prepíše obetajoč roman privlačne 17-letnice, dislektične Fukaeri. Pandorina skrinjica se odpre: ko Tengo uspešno opravi nalogo in roman dobi nagrado za najboljši prvenec ter zasede vrhove knjižnih lestvic, na plano prilezejo temne sile verskih kultov, ki sumljivo spominjajo na totalitarne vzvode oblasti Orwellove Oceanije, odločene uničiti Tenga in Aomame; v svetu 1Q84 pa ni več prostora niti za Velikega bra-

ta ... A bolj ko ju potiskajo proti uničenju, bolj se začne njuna vzporedna zgodba prepletati, njuni izgubljeni, samotni srca se začneta dramatično približevati – vse do zadnje strani, do katere hipnotični, izjemno berljivi ritem Murakamijevega pripovedovanja ne izpusti bralca iz rok.

Tengo je pameten, a nedejaven 30-letnik, skozi katerega Murakami opisuje (svoj) ustvarjalni proces pisanja, Aomame pa promiskuitetna lepotica, ki brez cilja stopa skozi življenje za »staro damo« in njeno varno hišo za ženske opravila nevarne naloge; Tengo, velik kakor medved, opazuje življenje, ki nezadržno teče mimo, in prav mu je tako, Aomame pa je lepotica in aktivna ženska, čeprav z nenehno telesno vadbo, skrbno načrtovanimi umori in seksualno razbrzdanim iskanju moških za one night stand le prikriva praznino v sebi. Pred dvajsetimi leti sta se držala za roke. Trenutek ljubezni, trenutek smisla. Ali se bosta našla? Ali zadostuje le en svet za neskaljena medsebojna čustva? Ali mora umreti en, da lahko živi drugi? Odgovori so v *IQ84*. Vse reči pa so tri – v tretji knjigi nastopi še grdi raček, žalostni preiskovalec Ushikawa, ki dobi svoj lastni prvoosebni glas; v marsičem je drugačen kakor sta Tengo in Aomame. Poslali so ga »vplivneži z dolgo roko«, da ju zasleduje in jim zvesto poroča. Medtem ko je Tengo kot solza prozoren, je Aomame kompleksna oseba; še več, Ushikawa pa je globok in tragičen lik.

Antiutopija, kriminalka, fantazija, znanstvena fantastika, ljubezenski roman, predvsem pa verjetno najbolj »tipično« Murakamijevo delo, vse to je *IQ84*. Kakor v *Wind-Up Bird Chronicle* in *Ljubem mojem Sputniku* resničnost ni le ena sama. V *IQ84* odmevajo 1984 Georgea Orwella, Kafkova *Preobrazba*, *Iskanje izgubljene časa* Marcela Prousta. Zahod zmaguje: v *IQ84* še srečamo Lewisa Carrola, Stanleyja Kubricka, F. M. Dostojevskega, Charlesa Dickensa, A.

Haruki Murakami

P. Čehova, Sonnyja in Cher, Rolling Stonese, Carla Gustava Junga, Leoša Janáčka, Duka Ellingtona, Bennyja Goodmana, Louisa Armstronga in Billie Holiday. Ne manjkajo tudi božjastno dragi hoteli v središču Tokia in prestižne blagovne znamke. Murakamijevo prozo pogosto opisujejo kot džezistično improvizacijo, saj z mnogimi stranpotmi sledi temeljni frazi in jo do konca neumorno ponavlja in razvija; pri tem pa si vzame čas, ki ga mora imeti tudi bralec na pretek.

Mogoče je to eden od razlogov, zakaj velja za najbolj priljubljenega japon-

skega pisatelja na Zahodu; vendar vzrok za to ni le banalno sklicevanje na znane kulturne reference, temveč je v njegovih knjigah ujet »smisel časa« in je zato najmočnejše vplival prav na mlade bralce, neodvisno od smeri neba, od koder so. Mnogo besed, mnogo kritikov; očitno je Haruki Murakami ujet v paradoks. Po izidu angleškega prevoda *IQ84* so mu številni znalci očitali, da je napisal predolgo zgodbo, in s citati dokazovali, da preveč natančno opisuje vsako podrobnost; da ponavlja; spet drugi so z enako metodo dokazali sebi in svetu ravno nasprotno, da premalo pove in na temeljna vprašanja ne odgovori. Kdor pa si vzame pet minut z googlom, hitro ugotovi bistveno razliko – literarno izobraženi vedeži nad *IQ84* negodujejo, iščejo napake in se zgražajo, »glas množice« pa je enoglasno navdušen; ljudje

debatirajo na forumih, fotografirajo svoje mačke, ki v tacah držijo roman, rišejo obraza Tenga in Aomame, pišejo dolge recenzije na blogih in drugih socialnih omrežjih. Haruki Murakami, ki teče kilometre svojega življenja na tekaških maratonih, je torej kakor popevkarska zvezda v bitki talentov – strokovna žirija bi jo najraje izločila in poslala domov, telefonsko glasovanje prostega naroda pa bi jo vkovalo v zvezde. Od tod do zvezd. Od občudovanja do zaničevanja.

Dve luni sta na nebu. Na vsakem koncu Tokia stojita Tenga in Aomame in ju opazujeta. Čas je obstal. Če sta doslej bežala vsaksebi in vsak pred svojim življenjem, ju svet tako kakor bralca posrka v živa protislovja našega časa, v temelj vsake pismene civilizacije, pa naj bo japonska, ameriška ali kakršna že hoče – v zgodbo. Murakami, ki je zaradi tekaške avtobiografije *O čem govorim, ko govorim o teku* visoko čislán tudi med slovenskimi bralci in tekači, ponuja zgodbo, osvajajočo z besedami, iskrivimi domisljicami, z njegovim značilnim, rahlo sentimentalnim slogom. Zgodba *1Q84* vas bo popeljala v mesto mačk, iz katerega se morate rešiti, kakor veste in znate; in če bosta le dve luni na nebu, upanje ostaja, celo za ljubezen.

Opomba: V slovenskem prevodu Aleksandra Mermala bo založba Mladinska knjiga oktobra in novembra vse tri knjige romana *1Q84* Harukija Murakamija izdala v dveh zvezkih v zbirki Roman.

Mikličeva je v pogovoru s šolnikom Antonom Draganom razkrila tudi svojo življenjsko zgodbo. (Foto: I. Vidmar)

Marinkina ograja je odprta

Knjižni prvenec Marinke Marije Miklič Odprta ograja - Od krutosti življenja do erotike v zrelih letih

NOVO MESTO - V sredo, 26. septembra, je v večnamenski dvorani **JSKD** v Kulturnem centru Janeza Trdine Marinka Marija Miklič predstavila svoj knjižni prvenec, zbirko kratkih zgodb *Odprta ograja*.

V knjigi je zbranih dvajset kratkih zgodb, v katerih avtorica pripoveduje zgodbe o ljudeh, s kakršnimi živi, prijateljuje ali je z njimi delala, posega v preteklost. Piše zgodbe za svoje znance, prijatelje sodelavce ... piše o sebi, o stvareh, ki so ji blizu, ki jih je doživljala ali pa si jih je želela. Njene zgodbe so lahko polne krutosti, ki jih s sabo prinaša življenje, pa tudi hrepenenja po nežnosti, ljubezni, romantiki, nekatere so nabite z erotiko, čeprav so ljubimci ljudje zrelih let, tudi upokojenci. Življenje opisuje tako, kot je, na način, kot ga doživlja ženska.

Njeno pisanje zaznamuje tudi lastna izkušnja z rakom. Opisuje stvari, ki bi jih človek, ki jih je doživel, raje zamol-

čal. Posamezne sekvence njenih zgodb so kratke, besede skopo odmerjene, bralčeva želja zvedeti več, pa marsikdaj ostane nepotešena, kot bi se bala, da bo, če ne bo dovolj kratka, kdo knjigo odložil, še preden bi jo prebral.

Marinka Marija Miklič je zmagovalka proznega mnogoboja 2010 in prejemnica Oninega peresa 2010. Rojena je leta 1948 na Štritu, v Novem mestu je končala srednjo ekonomsko šolo, kasneje pa se je šolala tudi na Gea Collegeu. Delala je kot računovodkinja v več podjetjih, med drugim tudi v Novoteksu, na kmetijski šoli Grm in osnovni šoli Šmihel.

Pisateljske večšine je izpopolnjevala v šoli kreativnega pisanja in v pisateljskih delavnicah, prvo objavo pa je doživela leta 2002. Objavljala je v številnih revijah in časopisih od *Rasti* in *One* do *Dolenjskega lista*, kjer smo pred kratkim objavili niz zgodb *Priključeni spomini*, v katerih upodablja ženske like dolenjskega podeželja.

I. V.

PRAZNIK KORENJA

Naš simbol zdravja in trdnosti

Predstavitve društev – Za odličnost mora znanje iz glav preiti v roke – V okolici Velikega Gabra devet manjših pridelovalcev korenja

VELIKI GABER - V soboto in nedeljo je v Velikem Gabru potekal prvi praznik korenja, na katerem so se predstavila vsa lokalna društva, tedaj so odprli tudi balinlišče in organizirali kolesarski maraton. Lagali bi, če bi rekli, da ob tem prazniku tam ni bilo veliko korenja in izdelkov, ki so vsebovala to zelenjavo.

Pri stojnici Slavke Kužnik s Ponikev so obiskovalci lahko videli nekaj izjemno lepih primerkov te vrtnine, domačinka Silva Korevec je ob tej priložnosti ponudila korenčkov sok in korenčkov liker, članice društva podeželskih žena Tavžentroža so prinesle korenčkove štrukeljčke pa kruh, torto, pogačo ter namaz s korenjem, občinski svetnik Mitja Jeras je prodajal majice z logotipom korenja, učenci OŠ Veliki Gaber pa so ponudili različne ročne izdelke na temo korenja, še posebej dobro so šle v promet korenčkove priponke, to so bile ščipalke z motivom korenja.

Ideja za praznik korenja se je porodila pred letom dni, ko so v Velikem Ga-

Učenke so Janezu Gabrijelčiču, idejnemu očetu **Rastoče knjige**, prodale kar devet priponk s korenčki, štiri si je pripel sam, pet pa jih je podaril predsedniku državnega sveta Blažu Kavčiču, ki je bil slavnostni govornik na tem dogodku. (Foto: J. A.)

bru predstavili svojo **Rastočo knjigo**, tedaj je idejni oče tega projekta Janez Gabrijelčič predsednici tamkajšnjega društva upokojencev Joži Štremfelj in predsedniku KS Borisu Prazniku namignil, da bi bilo smiselno ta projekt nadaljevati. Njegova ideja je bila, da je pri odličnosti ključno to, da znaš znanje iz glave prenesti v roke, da iz njega lahko nastane nekaj konkretnega, in tako se je začela korenčkova zgodba Velikega Gabra, v kateri sodelujejo lokalni pridelovalci zelenjave (korenje je v nekoliko večjih količinah letos poseja-

lo devet manjših kmetov) in vse krajevna skupnost. Kdor se sprašuje, zakaj so v Velikem Gabru od vseh vrst zelenjave izbrali ravno korenje, Gabrijelčič pojasnjuje: »Korenje je simbol zdravja in trdnosti, Slovenci pa moramo biti trdni!« Seveda ni treba posebej omenjati, da korenje vsebuje veliko vitaminov in ima tudi lastnosti, ki ščitijo pred rakom. Organizatorji praznika obljublajo, da bo dogodek tradicionalen in da bo Veliki Gaber postal prepoznaven po tej vrtnini.

J. Ambrožič

Slavka Kužnik s Ponikev je na stojnici v Velikem Gabru razstavila veliko zelenjave, velikosti XL, ki je po njenih besedah plod redne uporabe motike na njivi. Kako pride la tako veliko zelenjavo, jo je za šolsko oddajo spraševala tudi ena od učenk. (Foto: J. A.)

Ajda Prislan; 19. likovno srečanje Ex tempore Dravograd

KOROŠKI RADIO, 04.10.2012, OSREDNJA POROČILA, 14.30

AJDA PRISLAN: Začenja se 19. likovno srečanje Ex tempore Dravograd. Prireditev prireja območna izpostava **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti** Dravograd v sodelovanju z Zavodom Dravit, govori Robert Preglau.

ROBERT PREGLAU: Čez dobro uro pridejo k nam likovniki iz različnih koncev Slovenije pa tudi tri slikarke iz Italije, dva iz Madžarske in eden iz Avstrije, kar pomeni, da se pri nas začenja 19. likovni Ex tempore v Dravogradu. Likovniki bodo tu vse do sobote ustvarjali in skušali vtisniti te lepe jesenske vtise Dravograda. Od naših Korošcev, domačinov, bodo ustvarjali Srečko Frühauf, ki je tudi motor te kolonije, potem Hilda Šmon, Stanislav Brodnik Cico, Marjan Gregorc in pa seveda iz Šmartnega še Jože Kremžar.

PRISLAN: V soboto, ko bodo zbrani likovniki zaključili z delom, bodo v Dvorcu Bukovje svoja dela postavili na ogled. Razstavo bodo odprli ob 19. uri, tam pa bo še vse do konca oktobra.

V Izolo prihajajo prevajalci

Od 4. - 7. oktobra bo Izola ponovno prizorišče šole za prevajalce. Prevajalnica **JSKD** je namenjena mladim prevajalcem, dijakom, študentom tujih jezikov in drugim, ki jih zanima literarno prevajanje. Pogoj za udeležbo je dobro poznavanje tujega jezika in materinščine. Veseli smo, da bo na letošnji **Prevajalnici JSKD** sodelovalo kar 79 udeležencev, ki prihajajo iz cele Slovenije. Vodja prevajalske šole, profesorica Dragica Veskovič, je k sodelovanju povabile priznane in uveljavljene prevajalce, ki bodo udeležencem, v šestih jezikovnih delavnicah, ponudili znanje in pomoč pri prevajanju iz sodobnih tujih literatur.

Na **francoski delavnici** bodo prevajali poetično in sodobno literaturo. Delavnico bo vodila **dr. Nadja Dobnik**, predavateljica za francoski jezik na Oddelku za prevajalstvo Filozofske fakultete v Ljubljani, kjer poučuje prevajanje iz francoščine v slovenščino.

Špansko delavnico bo vodila **dr. Maja Šabec**, docentka za špansko in hispanoameriško književnost na Oddelku za romanske jezike in književnosti Filozofske fakultete v Ljubljani. Osrednje področje njenega raziskovanja sta španska srednjeveška in renesančna književnost ter dramatika.

Na **češki delavnici** se bodo seznanili z ustvarjalnostjo češkega pisatelja, kantavtorja, igralca in režiserja Václava Koubka (rojen 1955). Delavnico bo vodila **Tatjana Jamnik**, prevajalka leposlovja in humanistike iz češčine in poljščine, pesnica in pisateljica, urednica in lektorica leposlovnih in humanističnih del ter učiteljica slovenščine kot tujega jezika.

Na **prevajalnici iz nemščine** se bodo posvetili miniaturnim dramskim igram izpod peres najbolj prodornih dramatikov nemškega govornega področja. Mentorica bo **mag. Irena Samide**, asistentka za novejšo nemško književnost na Oddelku za germanistiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer med drugim poučuje prevajanje iz nemščine.

Na **angleški prevajalnici** bodo prevajali pesnika Niyija Osundareja iz Nigerije. Delavnico bo vodil **Jure Potokar**, prevajalec in publicist. Prevaja predvsem iz angleščine, včasih tudi iz hrvaščine. Med drugim je prevajal Henryja Millerja, Josifa Brodskega, Leonarda Cohena, J. M. Coetzeeja, Gorea Vidala, Dona De Lilla, Jacka Kerouaca, J. G. Ballarda, Richarda Flanagana, Joža Horvata, Jonathana Franzena, Alana Hollinghursta, Melvina Burgessa, Salmana Rushdija in Orhana Pamuka.

Letos se **slovaškimi prevajalcem** ponuja izziv v obliki zgodbe za otroke v sedmih delih s povednim naslovom Sedem dni v srcu kleti, ki jo bo vodil **Andrej Pleterski**, književni prevajalec za slovaščino, angleščino in francoščino; vodja različnih jezikovnih priprav in delavnic, moderator literarnih dogodkov. Prejemnik Lirikonovega zlata 2012 za vrhunske revijalne prevode poezije; prevaja romane, pravljice in piše radijske književne prispevke.

Prevajalnica JSKD 2012 se bo zaključila v nedeljo s predstavitvijo prevodov.

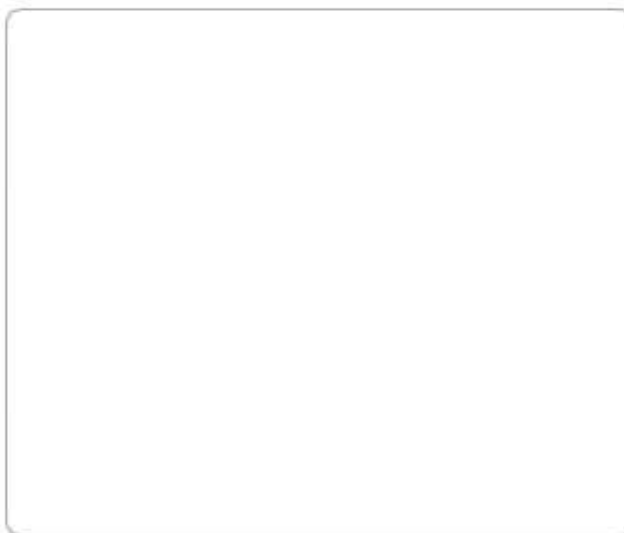
FOTO: Jih poznate?

Marina Vrbnjak | Gornja Radgona, 04.10.2012 ob 9:00

Všeč mi je 0

V sklopu praznovanja 17. praznika občine Gornja Radgona je včeraj v avli OŠ Gornja Radgona potekala prireditev pod imenom »Se poznamo?«

Kulturno prireditev, na kateri so imeli obiskovalci priložnost spoznati številne domače kulturne skupine, je organiziral Javni sklad za kulturne dejavnosti Gornja Radgona. Predstavili so se Pihalni orkester Gornja Radgona, Harmonikarski orkester Gornja Radgona, Doj pretočeni Prleki, Tamburaška skupina KD Peter Dajnko Črešnjevci, Take Nine Orchestra, Likovno društvo Gornja Radgona in Fotoklub Proportio divina Gornja Radgona. Moderator prireditve je bil Tine Kovič.

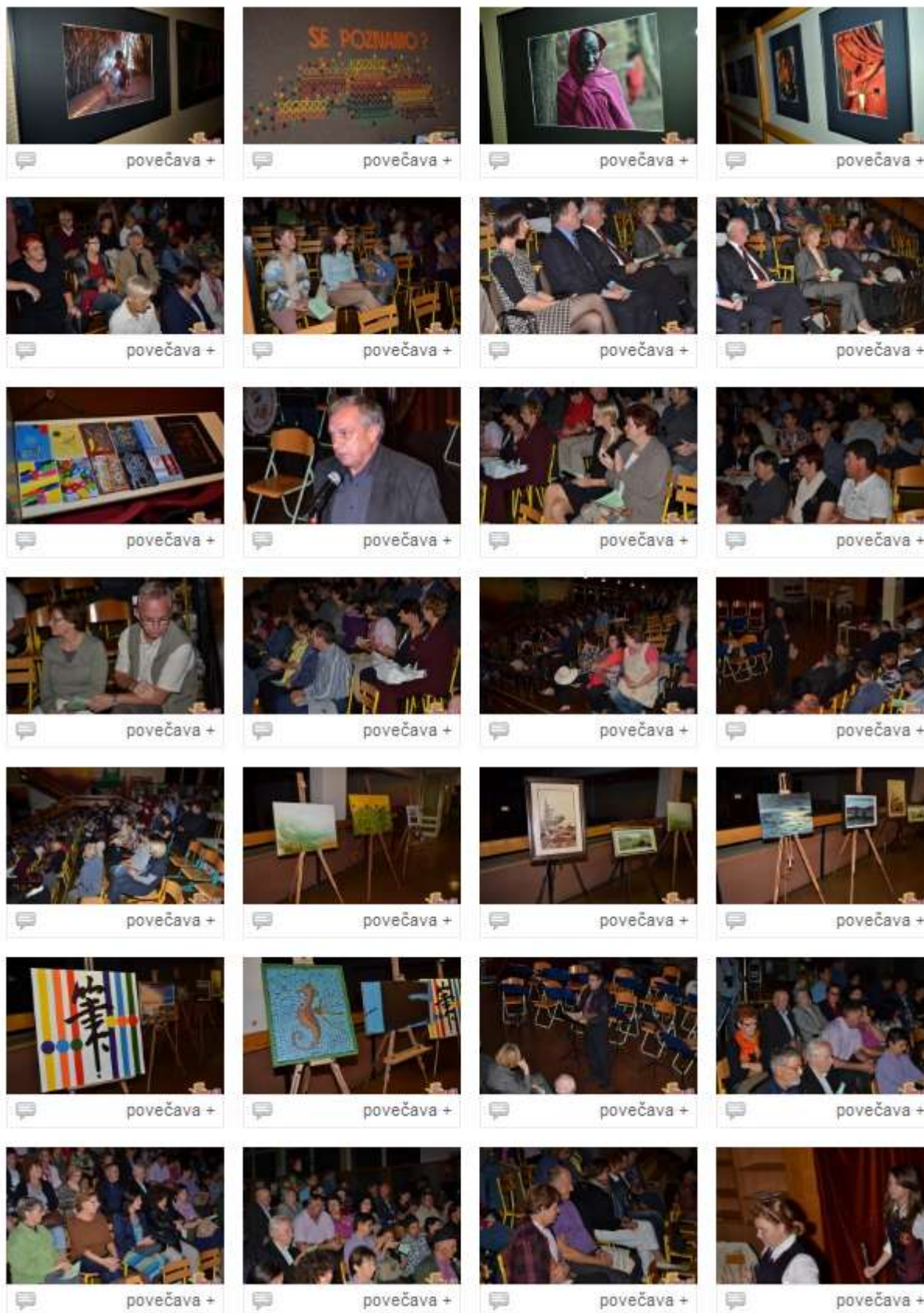
Več fotografij v spodnji galeriji...

Oceni prispevek: 1 2 3 4 5
☆☆☆☆
Povprečje: (0)

GALERIJA

Četrtek, 4. oktober 2012

“Pljes” v špici ljudskih plesov

S Primorske so se na letošnje državno srečanje odraslih folklornih skupin poleg novogoriških Gartož uvrstili tudi člani folklorne skupine Gradina iz Ilirske Bistrice.

Primorska izbranka, bistriška folklorna skupina Gradina, na državnem srečanju folklornih skupin v Mariboru

Foto:

ILIRSKA BISTRICA ▶ Prireditev, ki jo Javni sklad RS za kulturne dejavnosti prireja vsako leto, je namenjena predstavitvi zanimivih in najpogosteje novih programov odraslih folklornih skupin, ki delujejo pri nas. Te sta med skoraj dvestotimi folklornimi skupinami iz vse Slovenije izbrali državni strokovni spremljevalki in poznavalki folkloristike **Nina Volk** in **Neva Trampuš**, ki sta si maja in junija ogledali sedem regijskih srečanj, in pri skupinah ocenjevali predvsem kakovost izvirnih in za širše občinstvo zanimivih programov.

Folklorna skupina (FS) Gradina se je na letošnjem državnem srečanju *Le plesat me pelji 2012* pod novim strokovnim vodstvom **Romea Volka** in mentorstvom **Adrijane Širca** lotila povsem novega raziskovalnega projekta. Kot je povedala predsednica FS Gradina **Mira Kirm**, poskušajo zbrati, zapisati ter prikazati plesno, glasbeno in oblačilno kulturo v obdobju od začetka druge svetovne vojne pa tja do konca 50. let 20. stoletja.

V sklopu tega je ob pomoči ljudskega godca, ki igra tudi za gradiško skupino, **Viktorja Mikuletiča**, nastal nov program z naslovom *Pljls (ples)*. *"Ta prikazuje vaški ples, kakršen je bil v navadi na Veliki Bukovici v času po drugi svetovni vojni. Pljesi so se prirejali v zimskem času pred pustom oziroma od božiča do pusta, pripravili pa so jih vaški fantje in možje, medtem ko ga je vodil balkomandat. Dogodek je bil zanimiv za celotno vaško skupnost, na njem pa so sodelovali vsi, od otrok, ki so ples tako rekoč otvorili, do starejših, ki so si ga prišli ogledat,"* je nekdanje družabne običaje opisala Kirnova. Po njenih besedah so zato pri postavitvi na oder izpostavili individualne plesne načine, spontanost posameznih plesov, pri noši raznolikost oblačilne kulture in posebnosti glasbene spremljave s plonarco in triangelom.

S tem pevskim in plesnim spletom se je Gradina predstavila že na območnem srečanju folklornih skupin v Sežani ter na regijskem v Postojni. In bila izbrana med 14 najboljših iz vse Slovenije, ki so se predstavile na državnem srečanju v Mariboru. Tam so Bistričani znova navdušili strokovno vodstvo in občinstvo v dvorani. **LORI FERKO**

Drevi premiera na Loškem odru

RA SORA, 04.10.2012, DOBER DAN, GORENJSKA, 14.00

VODITELJICA: Loški oder bo drevi na oder postavil prvo premiero letošnje sezone, komedijo Neila Simona Bosa v parku. V režiji Matije Milčinskega in skozi igro igralcev Tamare Avguštin, Blaža Veharja, Matjaža Eržena, Mateja Čujoviča, Juše Berce in Bojana Trampuša bo pred očmi gledalcev zaživel New York v zgodnjih šestdesetih letih. Režiser Milčinski.

MATIJA MILČINSKI: Neil Simon je seveda izjemno uspešen ameriški avtor, mislim, da je napisal čez 60 dram, pa okoli 70 televizijskih in filmskih scenarijev. To besedilo je iz 60ih let, bilo je zelo uspešno na Broadwayu, Robert Redford je igral glavno vlogo in je potem tudi režiral istoimenski film, kjer je tudi igral. Tukaj gre pravzaprav za en na novo poročen par, zelo mlad, ki se je morda zaletel v zakon in pravzaprav v teh prvih dnevih zakona in prve evforije dozoreva in doživlja svoje prve krize.

VODITELJICA: Newyorška premiera komedije Bosa v parku je bila 23. oktobra leta 1963 in je na Broadwayu doživela kar 1.530 ponovitev. Glavno moško vlogo je takrat zaigral Robert Redford, na Loškem odru pa se bo v njej predstavil Matej Čujovič.

MATEJ ČUJOVIČ: Gre za predstavo, ki ponudi tudi rešitev iz zagate. Nakaže, da če želiš neko razmerje ohraniti dalj časa, potem se moraš marsičemu odpovedati, kaj žrtvovati in se tudi malo potruditi.

VODITELJICA: V prvi predstavi na Broadwayu je Cori zaigrala Jane Fonda, na Loškem odru pa se bo z glavno žensko vlogo spoprijela Tamara Avguštin.

TAMARA AVGUŠTIN: Ima precej veselja do življenja. Zdaj pravzaprav se pa začenja njeno zelo drugačno življenje, kot ga je navajena, zelo se ga veseli, končno gre stran od svoje mame in gre na samo, ampak se potem skozi predstavo izkaže, da vse le ni tako veselo in preprosto, kakor se njej zdi.

VODITELJICA: Komedijo Neila Simona Bosa v parku bodo na Loški oder premierno postavili drevi ob 19.30. Naj ob tem dodamo, da je sicer Loški oder na nedavnem 51. Linhartovem srečanju amaterskih gledaliških skupin osvojil kar dve glavni nagradi za lansko predstavo Vražji fant z zahodne strani, in sicer si je Matička za najboljšo predstavo prislužila celotna ekipa, drugega pa Tamara Avguštin za vlogo krčmarjeve hčerke.

51. Linhartovo srečanje

RADIO TRIGLAV, 04.10.2012, NOVICE, 14:00

NOVINARKA: Pozdravljeni. Pred nami je drugi del oddaje o kulturi, ki bo gledališko muzejski. V soboto se je v Postojni zaključilo tridnevno 51 Linhartovo srečanje festival gledaliških skupin Slovenijo v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti na katerem so v treh dneh uprizorili 10 predstav, od tega 6 tekmovalnih. Linhartovo srečanje je osrednja gledališka prireditev v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti Slovenije. Srečanje predstavlja izbor predstav slovenskega ljubiteljskega gledališča in je hkrati pregled ljubiteljske gledališke dejavnosti v Sloveniji. Nanj se lahko prijavijo vse slovenske ljubiteljske gledališke skupine, ki delujejo na območju Slovenije v zamejstvu ali v tujini. V sezoni 2011 ali 2012 so si regijski selektorji ogledali 118 predstav in sestavili program 10 regijskih festivalov. Državna selektorica Dunja Zupanec je po ogledu vseh 10 regijskih festivalov za zaključni festival v Postojni izbrala sedem predstav. Ti nori tenorji društva Smo teater iz Majšperka. Vaje za tesnobo (nerazumljiva beseda) iz Medvod. Burko o jezičnem doktorju v izvedbi SKB tabor iz občin v Italiji. Vražji fant iz zahodne strani Loškega odra iz Škofje Loke. Cankarjeve hlapce gledališča 2B iz Bohinjske Bistrice, predstavo Bog gledališke skupine KUD Štefan Kovač iz Murske Sobote ter Kripelj iz Izhmana Šentjakobskega gledališča Ljubljana. Ker je slednja nastala pod režijskim vodstvom Matjaža Šmalca ki je direktor festivala Linhartovo srečanje jo je organizacijski odbor uvrstil v spremljevalni program. v spremljevalnem programu je organizacijski odbor Linhartovega srečanja uvrstil še predstavo Mularija gledališke šole Prve gimnazije Maribor kot zmagovalno predstavo festivala Vizije. Gostujočo predstavo s hrvaške Ima li mrtvih Bjelovarskega gledališča, dobitnico nagrade za režijo letošnjega festivala hrvaških ljubiteljskih gledališč Hvar 2012, ki jo je zaradi poškodbe igralca nadomestila predstava iztega gledališča Dekameron ter predstavo Čekajuči marčela zmagovalno predstavo Fedra 2012 festivala ljubiteljskih gledaliških skupin Bosne in Hercegovine. Državna selektorica Dunja Zupanec je na festivalu Katarini Košnik povzela letošnji izbor predstav:

KATARINA KOŠNIK: Se dogaja 51 Linhartovo srečanje. In tudi tokrat so predstave, ki smo jim priča predstave po vašem izboru. Tudi tokrat. Tako, da državna selektorica. Vse do današnje predstave se mi je zdelo, da selektorica zbira med bolj takšnimi klasičnimi teksti je to zgolj naključje?

DUNJA ZUPANEC: Ne jaz sem v bistvu nisem imela nekega načrta. Samo se je pokazalo. Mislim kvaliteta se je pač tu pokazala. Odnos do dela se je pokazal, resnost do dela, spoštovanje do tega kar delaš in posledičnost tudi kvaliteta. Te so bile pač res kvalitetne.

KOŠNIK: Kar nekaj predstav ste si ogledali po celi Sloveniji.

ZUPANEC: Ja okoli 40, nisem štela, rajši ne.

KOŠNIK: Je bila kaj težka izbira recimo izbrati potem teh 6 za tekmovalni program.

ZUPANEC: Nekaj jih imam še v mislih, ker jih nisem mogla več izbrat. Nekaj se jih spomnim ampak tako pač je.

KOŠNIK: Sedaj, ko spremljate festival, predstave sedaj že drugič ogledane iz vaše strani kaj sprememb, jih je zvila kaj trema mogoče te igralce tukaj to je vendarle državno srečanje za ljubiteljske skupine?

ZUPANEC: Ja, nekaj jih je pa res zvila trema. Ampak se zgodi, jaz mislim, da tudi komisija pozna tremo, pozna te stvari, pozna gledališko delo in bo znala to tudi upoštevati. Ampak ja. so. Ena nihanja so ene predstave so še celo boljše kot prvič, ko sem jih videla. Ena pa so pač malo zaradi treme mal raztreščene ampak ni to zelo.

KOŠNIK: Drugače pa mogoče tudi zato, ker ste državna selektorica sedaj že drugo, torej že kar intenzivno spremljate te ljubiteljska gledališča. Mogoče o Sloveniji kakšno mnenje kako kvalitetne so te ljubiteljske predstave, česa vse se lotevajo?

ZUPANEC: Različno je. Imamo kar nekaj kvalitetnih skupin in so iz različnih delov Slovenije. Edino, kar sem opazila ja, da je v odnosu do dela potem se pokaže. Dosti skupin, ki so rekle, da se ne bodo resno s tem ukvarjale, ker želijo se samo zabavati. Ampak pri takih skupinah smo videli, da je tudi zabava težka naloga. In tudi k zabavi in tudi k hobiju se je potrebno resno spraviti ker če ne iz nič ni nič. Delavci, ki delajo v gledališču resnično delajo, dajo svoj čas, dajo svojo energijo, v samo delanje predstave dajo svoj intelekt in tu so te izbrane predstave pokazale resen pristop. Sedaj pa ali lahko v komediji ali tragediji.

KOŠNIK: Gledališče je konec koncev ni tisto kar bi lahko imel samo za hobi.

ZUPANEC: Ja, ampak tudi ljudje slikajo, ljudje kar koli delajo ampak tudi nedokončano sliko ti ne bo nihče kupil ker boš rekel jaz pa to samo za hobi delam.

KOŠNIK: Sedaj drugo leto že. Potem tretje leto, potem pride naslednje leto pride nekdo drug kot državni selektor. Vas bomo še videli tu v Postojni mogoče kar tako ljubiteljsko?

ZUPANEC: Ja, prav gotovo pridem pogledat. Me je okužilo in me bo sedaj kar zanimalo. Te skupine nekako spoznaš, vidiš, zapomniš si jih in te zanima kaj bodo naprej delale.

KOŠNIK: Hvala.

ZUPANEC: Hvala.

NOVINARKA: Strokovna žirija 51 **Linhartovega srečanja**, ki so jo sestavljali igralka in pisateljica Maja Gal Štromar, režiserska Tijana Zinejšič in režiser Cevin D. iz Velike Britanije. Je z Matičkom za najboljšo predstavo v celoti nagradila predstavo Vražji fant iz zahodne strani v izvedbi Loškega odra Škofja Loka. V Škofjo Loko pa je šel še en Matiček. Za žensko vlogo v tej predstavi je Matička žirija namenila Tamari Avguštin za vlogo krčmarjeve hčerke v igri Vražji fant iz zahodne strani. Po podelitvi je Katarini Košnik povedala.

KOŠNIK: Domov odneseš Matička, dva. Enega kot ekipa enega za glavno žensko vlogo. Kje bo stal sedaj ta Matiček, ki gre domov?

TAMARA AVGUŠTIN: Ta, ki gre domov ne vem ampak sigurno pa na posebnem in vidnem mestu. Tako.

KOŠNIK: Ta vlogo, saj jaz iz svojih izkušenj ne vem kakor so mi pripovedovali, da je bila tista prava Irska ženska, ostra. Po karakterju mogoče kej podobnosti s tvojim lastnim?

AVGUŠTIN: Ja, mislim, da ima. Sploh tako, vsaj pri meni je tako, da ko začnem eno vlogo delat v bistvu, ko se jo naredi prevzamem kar jaz potem čisto jaz osebno par lastnosti iz te vloge. Potem tudi ratajo moje. Tako, da mislim, da mi je bila že prej podobna oz., sem ji bila jaz. Čeprav tako zelo grozna nisem.

KOŠNIK: Tudi sama tematika je bila mogoča mal stran od našega realnega sveta. Kako ste se vi spopadali z njo?

AVGUŠTIN: Mogoče deluje res na začetku, da ta svet, ki ga mi tukaj na odru pokažemo nima neke veze z sedanjostjo ampak jaz bi rekla, da pa se vseeno da potegniti ene vzporednice. Pač. Na primer če pogledamo samo to, da se tukaj v predstavi vse vrtili okoli človeka, ki si je izmislil neko zgodbo, ki jo mi kupimo in smo pač čisto navdušeni, on za nas postane bog ta vraži fant. In se mi zdi, da je tako tudi sedaj. Zanimajo nas trači, zgodbe nas zanimajo. Kupuje skoz rumene revije take stvari nas zanimajo, slabe, privoščimo jih tako, da bi jaz rekla, da se da zelo to predstavo v sedanjost postaviti.

KOŠNIK: Kakšna je sedaj prihodnost te predstave? Ste jo verjetno že večkrat odigral pa verjetno še čakajo kakšna gostovanja?

AVGUŠTIN: Mislim, da sedaj nekih gostovanj, neki bomo verjetno tudi še igral pri nas v Škofji Loki na Loškem odru sicer pa je to predstava lanske sezone tako, da sedaj imamo v četrtek imamo že premiero nove predstave.

KOŠNIK: Če ste mogoče eden iz med tistih, ki ste si ogledali še kakšno drugo predstave, mogoče kej prespali tukaj. Kakšno je bilo vzdušje na tem srečanju tako kot ste ga vi doživeli?

AVGUŠTIN: Jaz sem sedaj prvič na **Linhartovem srečanju** in res super. Predvsem je bila mislim, da želja vseh nas iz mojega gledališča, ki smo ostali tukaj predvsem to, da se nekako povežemo nekako z ostalimi

gledališči, z ostalimi skupinami, da se malo podružimo, pozabavamo, pogovorimo in je res bilo tako no. Super vzdušje tako hvala Hostlu srednje gozdarske ali kako za gostoljubnost. In res je bil tak super vikend v Postojni.

KOŠNIK: Hvala.

AVGUŠTIN: Hvala.

NOVINARKA: Poleg glavne nagrade so v Postojni podelili še tri nagrade Matiček. Matička za pogumen in iskren nastop je podelila predstavi Vaje za tesnobo v izvedbi KUD Fofite iz Medvod. Matička za žensko vlogo pa poleg Tamare Avguštin še Monike Jekler za vlogo v isti predstavi. Žirija je poleg Matičkov letos podelila še dve priznanji. Prijeli sta ju Šentjakobsko gledališče Ljubljana za igro Kripl iz Inshmaana in Karmen Lankgu za vlogo v predstavi Hlapci gledališča 2B Bohinjska Bistrica. Predsednica žirija Maja Gal Štormar je od delu žirije in o svojem spremljanju povedala:

KOŠNIK: Na tem **Linhartovem srečanju** tokrat v vlogi žirantke. Predsednice žirije mogoče en tak splošen vtis spremljanja teh gledaliških predstav, ki so ljubiteljske.

MAJA GAL ŠTORMAR: Ja, moram reči. Najprej moram reči, da je festival gladko tekkel. Imeli nismo kaj dosti veliko predstav 6, 7 pravzaprav tako, da ni bilo tako zelo stresno. Ampak predstave so bile med sabo zelo žanrsko raznolike. Od komedij, bulvarja od zelo angažiranih predstav. In to se mi zdi prednost festivala, da vidiš oz., da niso samo ne vem samo komedija ali pa kar koli. Tako, da različno žanrsko različne in pa kot sem že omenila prej na odru tudi po kakovosti je bilo kar veliko, niso bile tako zelo izenačena kot mogoče prejšnja leta. Tako, da zelo različni pristopi. Za žirijo niti ni bilo tako lahko na nek način. Zato ker potem primerjat dva različna žanra ni glih lahko. Ampak ok. Mislim, da zelo stojimo zatem kar smo se odločili.

KOŠNIK: No tako kot predstave lahko rečemo, da ste bili tudi v žiriji zelo raznoliki z nekim, vsak z nekim svojim pogledom mogoče kot igralka, mogoče kot režiserka in potem nekoga ki ne razume jezika ste bili kljub vsemu kljub temu recimo enotni pri odločitvi?

ŠTORMAR: Moram reči, da zelo enotni. Po vsaki predstavi smo se usedli predebatirali vsako predstavo in dejansko smo, ok, so bili tudi neki drugi pogledi, mogoče nekoliko drugačni ampak v tisti osnovi, v bazi smo se zelo strinjali tako, da dejansko danes mogoče proti koncu smo malo bolj burno ali pa strastno razpravljali ampak načeloma smo se strinjali nad vsem, z vsem. Moram reči pa da je bilo tokrat zelo zanimivo ker smo imel gosta režiserja in pedagoga in igralca iz Anglije in je prav to, da on recimo ne razume recimo besedila, da je s svojo neko senzibilnostjo ali pa s svojo izkušnjo še nekako prinesel nam potrdil, to kar smo že sami recimo lahko ugotovili kajti zmeraj. Meni je to zelo pomembno v gledališču. Pravim besedilo je pomembno, seveda je pomembno, ampak najbolj pomembna je energija. Energija s katero delajo, ali so igralci dejansko ali res to čutijo ali se res predajajo ali si upajo iti v neke tančine in to je mogoče za nekoga, ki ne zna slovensko bilo to zelo hitro jasno in se mi zdi, da je bil ta preplet dve Slovenski in en Anglež da smo se res ne vem, da je to en plus. Poleg tega pa on seveda nikogar ne pozna in popolnoma neobremenjen. Sej tudi mi smo poskušali zelo biti neobremenjeni, ker se v Sloveniji z vsakim ko spiješ kavo mislim, da smo tako majhni da se že z vsemi poznamo.

KOŠNIK: Vi ste sicer vsi. Delujete v gledališču na profesionalnem nivoju ampak vem, da vsaj vidve se gibate med ljubitelji tudi po tej poklicni plati. Tudi tokrat ste spremljali ljubiteljske predstave lahko nekdo ki se tako profesionalno ukvarja z gledališčem odnese recimo kaj dobrega tudi od tega spremljanja?

ŠTORMAR: Ja, meni se zdi včasih ali pa ko delam kot pedagog ali pa selektor in tako naprej pa sploh, ko prideš do **Linhartovega srečanja** in večkrat poudarjam, da so predstave na profesionalnem nivoju tako da dejansko to ločevanje med amaterji in ljubitelji in profesionalci kaj ne ločuje, to da mogoče to, da od tega nekdo ne živi drugi pa živimo od tega. Torej marsikatera predstava, marsikatera vloga recimo ki jo je ustvaril ljubitelj se lahko primerja z profesionalcem. Oz tako bom rekla. Da se marsikateri profesionallec lahko skrije pred marsikatero kreacijo, ki smo jo videli tukaj na Linhartu.

NOVINARKA: Pred mikrofona rada Triglav pa smo ujeli tudi vodjo festivala Matjaža Šmalca iz **Javnega sklada za kulturne dejavnosti**.

MATJAŽ ŠMALC: Dokazali so, da vsa ta družina s temi predstavami dokazujejo kako, da so sposobnosti ljudje v tako ambicioznih projektih in pa recept za ta ambiciozni projekt se pravi dobro delo, kvaliteten pristop, kvaliteten razmislek glede repertoarja, dobra ekipa in pa seveda povsem profesionalne pristop do dela kar pa je nekako bom rekel neka točka, ki združuje vseh teh sedem prestave oz., s spremljevalnim programom 10 predstav na tem letošnjem srečanju. Zelo smo veseli. Letos imamo bogat spremljevalni program in zelo smo veseli, da prvič letos gostimo tudi gledališče iz Bosne in Hercegovine. Gre pa za projekt, ki je združil dve gledališči iz Bosne in Hercegovine in sicer enega iz republike Srbije in pa drugega iz Federacije se pravi iz Bošnjaškega dela. Gre za verjetno zelo edinstven primer v tem prostoru, ki je bil še pred nekaj leti žal bil popolnoma nemogoč je pa sedaj to kot dokaz kako gledališče združuje tudi na nekem čisto drugem nivoju in presega neke meje v naših glavah in pa pač v prostoru kjer vemo kaj se je dogajalo še pred par leti.

KOŠNIK: **Linhartovo srečanje** nekih po izboru selektorice najboljših predstav med prijavljenimi v pretekli sezoni. Ob neme pa je seveda tudi festival priložnost nekega druženja. Se mi zdi, da opažam da vedno več društev, članov, igralcev nekaj dni ostaja tukaj in si ogleda predstave tudi svojih mogočih drugih kolegov iz drugod. Je ta trend da je vedno več ljudi, ki so prisotni na festivalu, da postaja mogoče vzdušje bolj festivalsko?

ŠMALC: Ja, absolutno, to nas zelo veseli. To je konec koncev tudi glavni namen tega srečanja. In sicer imeti festival kjer nimaš, če ne bi bilo občinstva, ki bi prihajali prav iz teh gledališč, ki bi bili ti stanovski kolegi potem bi se spraševali malo o smiselnosti festivala. Tako pa iz leta v leto opažamo da vse več društev, članov društev. Imamo dejansko skupine, ki so prišle za kompleten festival so si vzeli dopust ali so to vzeli kot dejansko kot svoj praznik in **Linhartovo srečanje** v Postojni je postalo praznik ljubiteljskega gledališča. In nekako se je. Vesel sem, da se je, da ko se pogovarjam s skupinami, da se reče sej se itak vidimo potem v septembra v Postojni. Se pravi Postojna je postala simbol za **Linhartovo srečanje** za ljubiteljske, za vrh ljubiteljskega gledališča, skupine posamezniki prihajajo pogledat kaj pa je tistega kar je po izboru selektorice seveda najboljše kar se je zgodilo v pretekli sezoni in je to stična. Je to neko stečiče kjer se te skupine srečujejo in pa seveda gre za ta družabni element, družabni dogodek in tudi zaradi tega se potem rojevajo novi projekti ali je to samo ne vem izmenjava gostovanja ali pa tudi kakšni skupni projekti tako, da smo zelo veseli, da je ta mogoče ta na videz manj pomemben del ampak absolutno je pa del, ki naredi festival pravi festival in se mi zdi, da je to tudi eden glavnih namenov festivala.

KOŠNIK: Tako, da bomo zvečer potem po zaključni prireditvi ponovno rekli se vidimo naslednje leto v Postojni.

ŠMALC: Absolutno. Občina Postojna nam gre zelo na roko in gre za eno zelo plodno kooperacijo, kot so organizacijo in veseli smo, da so nas v Postojni vzeli za svoje in jaz mislim, da še vsaj, če se ne bo ne vem kaj zgodilo bomo na daljnega ostali v Postojni. Tu se dobro počutimo, skupine se dobro počutijo tako, da ja. se vidim naslednje leto v Postojni.

KOŠNIK: Hvala.

NOVINARKA: Za konec pa še to. **Linhartovo srečanje** je vsako leto priložnost tudi za podelitev Linhartove plakete in listin. Tudi letos so tako na otvoritvi festivala za odmevne dosežke na področju ljubiteljskega gledališča Linhartovo plaketo 2011 podelili Šentjakobskemu gledališču Ljubljana. Linhartove listine za lansko leto pa so prejeli Teater trota mora iz Šentjakoba v Rožu na Avstrijskem Koroškem. Član gledališča Toneta Čufarja iz Jesenic Borut Verovšek in članica KUD Zarja Trbovlje – Celje Cvetka Jovan Jekelj.

Občinski svet MO Kranj na seji o programu športa za leto 2013

RADIO TRIGLAV, 04.10.2012, OSTALO, 14:10

NOVINARKA: Pozdravljeni. Pred nami je drugi del oddaje o kulturi, ki bo gledališko muzejski. V soboto se je v Postojni zaključilo tridnevno 51 Linhartovo srečanje festival gledaliških skupin Slovenijo v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti na katerem so v treh dneh uprizorili 10 predstav, od tega 6 tekmovalnih. Linhartovo srečanje je osrednja gledališka prireditev v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti Slovenije. Srečanje predstavlja izbor predstav slovenskega ljubiteljskega gledališča in je hkrati pregled ljubiteljske gledališke dejavnosti v Sloveniji. Nanj se lahko prijavijo vse slovenske ljubiteljske gledališke skupine, ki delujejo na območju Slovenije v zamejstvu ali v tujini. V sezoni 2011 ali 2012 so si regijski selektorji ogledali 118 predstav in sestavili program 10 regijskih festivalov. Državna selektorica Dunja Zupanec je po ogledu vseh 10 regijskih festivalov za zaključni festival v Postojni izbrala sedem predstav. Ti nori tenorji društva Smo teater iz Majšperka. Vaje za tesnobo (nerazumljiva beseda) iz Medvod. Burko o jezičnem doktorju v izvedbi SKB tabor iz občin v Italiji. Vražji fant iz zahodne strani Loškega odra iz Škofje Loke. Cankarjeve hlapce gledališča 2B iz Bohinjske Bistrice, predstavo Bog gledališke skupine KUD Štefan Kovač iz Murske Sobote ter Kripelj iz Izhmana Šentjakobskega gledališča Ljubljana. Ker je slednja nastala pod režijskim vodstvom Matjaža Šmalca ki je direktor festivala Linhartovo srečanje jo je organizacijski odbor uvrstil v spremljevalni program. v spremljevalnem programu je organizacijski odbor Linhartovega srečanja uvrstil še predstavo Mularija gledališke šole Prve gimnazije Maribor kot zmagovalno predstavo festivala Vizije. Gostujočo predstavo s hrvaške Ima li mrtvih Bjelovarskega gledališča, dobitnico nagrade za režijo letošnjega festivala hrvaških ljubiteljskih gledališče Hvar 2012, ki jo je zaradi poškodbe igralca nadomestila predstava iztega gledališča Dekameron ter predstavo Čekajuči marčela zmagovalno predstavo Fedra 2012 festivala ljubiteljskih gledaliških skupin Bosne in Hercegovine. Državna selektorica Dunja Zupanec je na festivalu Katarini Košnik povzela letošnji izbor predstav:

KATARINA KOŠNIK: Se dogaja 51 Linhartovo srečanje. In tudi tokrat so predstave, ki smo jim priča predstave po vašem izboru. Tudi tokrat. Tako, da državna selektorica. Vse do današnje predstave se mi je zdelo, da selektorica zbira med bolj takšnimi klasičnimi teksti je to zgolj naključje?

DUNJA ZUPANEC: Ne jaz sem v bistvu nisem imela nekega načrta. Samo se je pokazalo. Mislim kvaliteta se je pač tu pokazala. Odnos do dela se je pokazal, resnost do dela, spoštovanje do tega kar delaš in posledičnost tudi kvaliteta. Te so bile pač res kvalitetne.

KOŠNIK: Kar nekaj predstav ste si ogledali po celi Sloveniji.

ZUPANEC: Ja okoli 40, nisem štela, rajši ne.

KOŠNIK: Je bila kaj težka izbira recimo izbrati potem teh 6 za tekmovalni program.

ZUPANEC: Nekaj jih imam še v mislih, ker jih nisem mogla več izbrat. Nekaj se jih spomnim ampak tako pač je.

KOŠNIK: Sedaj, ko spremljate festival, predstave sedaj že drugič ogledane iz vaše strani kaj sprememb, jih je zvila kaj trema mogoče te igralce tukaj to je vendarle državno srečanje za ljubiteljske skupine?

ZUPANEC: Ja, nekaj jih je pa res zvila trema. Ampak se zgodi, jaz mislim, da tudi komisija pozna tremo, pozna te stvari, pozna gledališko delo in bo znala to tudi upoštevati. Ampak ja. so. Ena nihanja so ene predstave so še celo boljše kot prvič, ko sem jih videla. Ena pa so pač malo zaradi treme mal raztreščene ampak ni to zelo.

KOŠNIK: Drugače pa mogoče tudi zato, ker ste državna selektorica sedaj že drugo, torej že kar intenzivno spremljate te ljubiteljska gledališča. Mogoče o Sloveniji kakšno mnenje kako kvalitetne so te ljubiteljske predstave, česa vse se lotevajo?

ZUPANEC: Različno je. Imamo kar nekaj kvalitetnih skupin in so iz različnih delov Slovenije. Edino, kar sem opazila ja, da je v odnosu do dela potem se pokaže. Dosti skupin, ki so rekle, da se ne bodo resno s tem ukvarjale, ker želijo se samo zabavati. Ampak pri takih skupinah smo videli, da je tudi zabava težka naloga. In tudi k zabavi in tudi k hobiju se je potrebno resno spraviti ker če ne iz nič ni nič. Delavci, ki delajo v gledališču resnično delajo, dajo svoj čas, dajo svojo energijo, v samo delanje predstave dajo svoj intelekt in tu so te izbrane predstave pokazale resen pristop. Sedaj pa ali lahko v komediji ali tragediji.

KOŠNIK: Gledališče je konec koncev ni tisto kar bi lahko imel samo za hobi.

ZUPANEC: Ja, ampak tudi ljudje slikajo, ljudje kar koli delajo ampak tudi nedokončano sliko ti ne bo nihče kupil ker boš rekel jaz pa to samo za hobi delam.

KOŠNIK: Sedaj drugo leto že. Potem tretje leto, potem pride naslednje leto pride nekdo drug kot državni selektor. Vas bomo še videli tu v Postojni mogoče kar tako ljubiteljsko?

ZUPANEC: Ja, prav gotovo pridem pogledat. Me je okužilo in me bo sedaj kar zanimalo. Te skupine nekako spoznaš, vidiš, zapomniš si jih in te zanima kaj bodo naprej delale.

KOŠNIK: Hvala.

ZUPANEC: Hvala.

NOVINARKA: Strokovna žirija 51 **Linhartovega srečanja**, ki so jo sestavljali igralka in pisateljica Maja Gal Štromar, režiserska Tijana Zinejšič in režiser Cevin D. iz Velike Britanije. Je z Matičkom za najboljšo predstavo v celoti nagradila predstavo Vražji fant iz zahodne strani v izvedbi Loškega odra Škofja Loka. V Škofjo Loko pa je šel še en Matiček. Za žensko vlogo v tej predstavi je Matička žirija namenila Tamari Avguštin za vlogo krčmarjeve hčerke v igri Vražji fant iz zahodne strani. Po podelitvi je Katarini Košnik povedala.

KOŠNIK: Domov odneseš Matička, dva. Enega kot ekipa enega za glavno žensko vlogo. Kje bo stal sedaj ta Matiček, ki gre domov?

TAMARA AVGUŠTIN: Ta, ki gre domov ne vem ampak sigurno pa na posebnem in vidnem mestu. Tako.

KOŠNIK: Ta vlogo, saj jaz iz svojih izkušenj ne vem kakor so mi pripovedovali, da je bila tista prava Irska ženska, ostra. Po karakterju mogoče kej podobnosti s tvojim lastnim?

AVGUŠTIN: Ja, mislim, da ima. Sploh tako, vsaj pri meni je tako, da ko začnem eno vlogo delat v bistvu, ko se jo naredi prevzamem kar jaz potem čisto jaz osebno par lastnosti iz te vloge. Potem tudi ratajo moje. Tako, da mislim, da mi je bila že prej podobna oz., sem ji bila jaz. Čeprav tako zelo grozna nisem.

KOŠNIK: Tudi sama tematika je bila mogoča mal stran od našega realnega sveta. Kako ste se vi spopadali z njo?

AVGUŠTIN: Mogoče deluje res na začetku, da ta svet, ki ga mi tukaj na odru pokažemo nima neke veze z sedanjostjo ampak jaz bi rekla, da pa se vseeno da potegniti ene vzporednice. Pač. Na primer če pogledamo samo to, da se tukaj v predstavi vse vrtili okoli človeka, ki si je izmislil neko zgodbo, ki jo mi kupimo in smo pač čisto navdušeni, on za nas postane bog ta vraži fant. In se mi zdi, da je tako tudi sedaj. Zanimajo nas trači, zgodbe nas zanimajo. Kupuje skoz rumene revije take stvari nas zanimajo, slabe, privoščimo jih tako, da bi jaz rekla, da se da zelo to predstavo v sedanjost postaviti.

KOŠNIK: Kakšna je sedaj prihodnost te predstave? Ste jo verjetno že večkrat odigral pa verjetno še čakajo kakšna gostovanja?

AVGUŠTIN: Mislim, da sedaj nekih gostovanj, neki bomo verjetno tudi še igral pri nas v Škofji Loki na Loškem odru sicer pa je to predstava lanske sezone tako, da sedaj imamo v četrtek imamo že premiero nove predstave.

KOŠNIK: Če ste mogoče eden iz med tistih, ki ste si ogledali še kakšno drugo predstave, mogoče kej prespali tukaj. Kakšno je bilo vzdušje na tem srečanju tako kot ste ga vi doživeli?

AVGUŠTIN: Jaz sem sedaj prvič na **Linhartovem srečanju** in res super. Predvsem je bila mislim, da želja vseh nas iz mojega gledališča, ki smo ostali tukaj predvsem to, da se nekako povežemo nekako z ostalimi

gledališči, z ostalimi skupinami, da se malo podružimo, pozabavamo, pogovorimo in je res bilo tako no. Super vzdušje tako hvala Hostlu srednje gozdarske ali kako za gostoljubnost. In res je bil tak super vikend v Postojni.

KOŠNIK: Hvala.

AVGUŠTIN: Hvala.

NOVINARKA: Poleg glavne nagrade so v Postojni podelili še tri nagrade Matiček. Matička za pogumen in iskren nastop je podelila predstavi Vaje za tesnobo v izvedbi KUD Fofite iz Medvod. Matička za žensko vlogo pa poleg Tamare Avguštin še Monike Jekler za vlogo v isti predstavi. Žirija je poleg Matičkov letos podelila še dve priznanji. Prijeli sta ju Šentjakobsko gledališče Ljubljana za igro Kripl iz Inshmaana in Karmen Lankgu za vlogo v predstavi Hlapci gledališča 2B Bohinjska Bistrica. Predsednica žirija Maja Gal Štormar je od delu žirije in o svojem spremljanju povedala:

KOŠNIK: Na tem **Linhartovem srečanju** tokrat v vlogi žirantke. Predsednice žirije mogoče en tak splošen vtis spremljanja teh gledaliških predstav, ki so ljubiteljske.

MAJA GAL ŠTORMAR: Ja, moram reči. Najprej moram reči, da je festival gladko tekkel. Imeli nismo kaj dosti veliko predstav 6, 7 pravzaprav tako, da ni bilo tako zelo stresno. Ampak predstave so bile med sabo zelo žanrsko raznolike. Od komedij, bulvarja od zelo angažiranih predstav. In to se mi zdi prednost festivala, da vidiš oz., da niso samo ne vem samo komedija ali pa kar koli. Tako, da različno žanrsko različne in pa kot sem že omenila prej na odru tudi po kakovosti je bilo kar veliko, niso bile tako zelo izenačena kot mogoče prejšnja leta. Tako, da zelo različni pristopi. Za žirijo niti ni bilo tako lahko na nek način. Zato ker potem primerjat dva različna žanra ni glih lahko. Ampak ok. Mislim, da zelo stojimo zatem kar smo se odločili.

KOŠNIK: No tako kot predstave lahko rečemo, da ste bili tudi v žiriji zelo raznoliki z nekim, vsak z nekim svojim pogledom mogoče kot igralka, mogoče kot režiserka in potem nekoga ki ne razume jezika ste bili kljub vsemu kljub temu recimo enotni pri odločitvi?

ŠTORMAR: Moram reči, da zelo enotni. Po vsaki predstavi smo se usedli predebatirali vsako predstavo in dejansko smo, ok, so bili tudi neki drugi pogledi, mogoče nekoliko drugačni ampak v tisti osnovi, v bazi smo se zelo strinjali tako, da dejansko danes mogoče proti koncu smo malo bolj burno ali pa strastno razpravljali ampak načeloma smo se strinjali nad vsem, z vsem. Moram reči pa da je bilo tokrat zelo zanimivo ker smo imel gosta režiserja in pedagoga in igralca iz Anglije in je prav to, da on recimo ne razume recimo besedila, da je s svojo neko senzibilnostjo ali pa s svojo izkušnjo še nekako prinesel nam potrdil, to kar smo že sami recimo lahko ugotovili kajti zmeraj. Meni je to zelo pomembno v gledališču. Pravim besedilo je pomembno, seveda je pomembno, ampak najbolj pomembna je energija. Energija s katero delajo, ali so igralci dejansko ali res to čutijo ali se res predajajo ali si upajo iti v neke tančine in to je mogoče za nekoga, ki ne zna slovensko bilo to zelo hitro jasno in se mi zdi, da je bil ta preplet dve Slovenski in en Anglež da smo se res ne vem, da je to en plus. Poleg tega pa on seveda nikogar ne pozna in popolnoma neobremenjen. Sej tudi mi smo poskušali zelo biti neobremenjeni, ker se v Sloveniji z vsakim ko spiješ kavo mislim, da smo tako majhni da se že z vsemi poznamo.

KOŠNIK: Vi ste sicer vsi. Delujete v gledališču na profesionalnem nivoju ampak vem, da vsaj vidve se gibate med ljubitelji tudi po tej poklicni plati. Tudi tokrat ste spremljali ljubiteljske predstave lahko nekdo ki se tako profesionalno ukvarja z gledališčem odnese recimo kaj dobrega tudi od tega spremljanja?

ŠTORMAR: Ja, meni se zdi včasih ali pa ko delam kot pedagog ali pa selektor in tako naprej pa sploh, ko prideš do **Linhartovega srečanja** in večkrat poudarjam, da so predstave na profesionalnem nivoju tako da dejansko to ločevanje med amaterji in ljubitelji in profesionalci kaj ne ločuje, to da mogoče to, da od tega nekdo ne živi drugi pa živimo od tega. Torej marsikatera predstava, marsikatera vloga recimo ki jo je ustvaril ljubitelj se lahko primerja z profesionalcem. Oz tako bom rekla. Da se marsikateri profesionallec lahko skrije pred marsikatero kreacijo, ki smo jo videli tukaj na Linhartu.

NOVINARKA: Pred mikrofona rada Triglav pa smo ujeli tudi vodjo festivala Matjaža Šmalca iz **Javnega sklada za kulturne dejavnosti**.

MATJAŽ ŠMALC: Dokazali so, da vsa ta družina s temi predstavami dokazujejo kako, da so sposobnosti ljudje v tako ambicioznih projektov in pa recept za ta ambiciozni projekt se pravi dobro delo, kvaliteten pristop, kvaliteten razmislek glede repertoarja, dobra ekipa in pa seveda povsem profesionalne pristop do dela kar pa je nekako bom rekel neka točka, ki združuje vseh teh sedem prestave oz., s spremljevalnim programom 10 predstav na tem letošnjem srečanju. Zelo smo veseli. Letos imamo bogat spremljevalni program in zelo smo veseli, da prvič letos gostimo tudi gledališče iz Bosne in Hercegovine. Gre pa za projekt, ki je združil dve gledališči iz Bosne in Hercegovine in sicer enega iz republike Srbske in pa drugega iz Federacije se pravi iz Bošnjaškega dela. Gre za verjetno zelo edinstven primer v tem prostoru, ki je bil še pred nekaj leti žal bil popolnoma nemogoč je pa sedaj to kot dokaz kako gledališče združuje tudi na nekem čisto drugem nivoju in presega neke meje v naših glavah in pa pač v prostoru kjer vemo kaj se je dogajalo še pred par leti.

KOŠNIK: **Linhartovo srečanje** nekih po izboru selektorice najboljših predstav med prijavljenimi v pretekli sezoni. Ob neme pa je seveda tudi festival priložnost nekega druženja. Se mi zdi, da opažam da vedno več društev, članov, igralcev nekaj dni ostaja tukaj in si ogleda predstave tudi svojih mogočih drugih kolegov iz drugod. Je ta trend da je vedno več ljudi, ki so prisotni na festivalu, da postaja mogoče vzdušje bolj festivalsko?

ŠMALC: Ja, absolutno, to nas zelo veseli. To je konec koncev tudi glavni namen tega srečanje. In sicer imeti festival kjer nimaš, če ne bi bilo občinstva, ki bi prihajali prav iz teh gledališč, ki bi bili ti stanovski kolegi potem bi se spraševali malo o smiselnosti festivala. Tako pa iz leta v leto opažamo da vse več društev, članov društev. Imamo dejansko skupine, ki so prišle za kompleten festival so si vzeli dopust ali so to vzeli kot dejansko kot svoj praznik in **Linhartovo srečanje** v Postojni je postalo praznik ljubiteljskega gledališča. In nekako se je. Vesel sem, da se je, da ko se pogovarjam s skupinami, da se reče sej se itak vidimo potem v septembra v Postojni. Se pravi Postojna je postala simbol za **Linhartovo srečanje** za ljubiteljske, za vrh ljubiteljskega gledališča, skupine posamezniki prihajajo pogledat kaj pa je tistega kar je po izboru selektorice seveda najboljše kar se je zgodilo v pretekli sezoni in je to stična. Je to neko stečiče kjer se te skupine srečujejo in pa seveda gre za ta družabni element, družabni dogodek in tudi zaradi tega se potem rojevajo novi projekti ali je to samo ne vem izmenjava gostovanja ali pa tudi kakšni skupni projekti tako, da smo zelo veseli, da je ta mogoče ta na videz manj pomemben del ampak absolutno je pa del, ki naredi festival pravi festival in se mi zdi, da je to tudi eden glavnih namenov festivala.

KOŠNIK: Tako, da bomo zvečer potem po zaključni prireditvi ponovno rekli se vidimo naslednje leto v Postojni.

ŠMALC: Absolutno. Občina Postojna nam gre zelo na roko in gre za eno zelo plodno kooperacijo, kot so organizacijo in veseli smo, da so nas v Postojni vzeli za svoje in jaz mislim, da še vsaj, če se ne bo ne vem kaj zgodilo bomo na daljnega ostali v Postojni. Tu se dobro počutimo, skupine se dobro počutijo tako, da ja. se vidim naslednje leto v Postojni.

KOŠNIK: Hvala.

NOVINARKA: Za konec pa še to. **Linhartovo srečanje** je vsako leto priložnost tudi za podelitev Linhartove plakete in listin. Tudi letos so tako na otvoritvi festivala za odmevne dosežke na področju ljubiteljskega gledališča Linhartovo plaketo 2011 podelili Šentjakobskemu gledališču Ljubljana. Linhartove listine za lansko leto pa so prejeli Teater trota mora iz Šentjakoba v Rožu na Avstrijskem Koroškem. Član gledališča Toneta Čufarja iz Jesenic Borut Verovšek in članica KUD Zarja Trbovlje – Celje Cvetka Jovan Jekelj.

Radio Slovenija, Program ARS

Zvoki Tartinijeve violine tudi na radijskih valovih

04.10.2012

Dragi prijatelji in prijateljice klasične glasbe, vljudno Vas vabim, da na Radiu Slovenija, Program ARS, prisluhnete oddaji Banchetto musicale, v okviru katere se bi predvajal posnetek koncerta musica cubicularis z originalno Tartinijevo violino.

Četrtek, 4.10.2012, ob 17:30, musica cubicularis: Žiga Faganel (violina), Domen Marinčič (violončelo), Tomaž Sevšek (čembalo, klavikord), program: Giuseppe Tartini – Ogenj, fantazija, preprostost in učenost.

Posnetek koncerta je bil narejen 29.6.2012 v cerkvi sv. Marije Magdalene na Jesenicah na Dolenjskem.

Podpirajo nas: Berta Schurtenberger (Ponikve, SI), Družina Budič (Podgračeno, SI), Eventim SI d.o.o. (Ljubljana, SI), Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport (Ljubljana, SI), Iqbator poslovno svetovanje in marketing d.o.o. (Ljubljana, SI), Javni sklad RS za kulturne dejavnosti (Ljubljana, SI), Občina Brežice (Brežice, SI), Pomorski muzej - Museo del mare Sergej Mašera Piran - Pirano (Piran, SI), Radiotelevizija Slovenija javni zavod, Ljubljana (Ljubljana, SI), Réseau Européen de Musique Ancienne (Versailles, FR), Riko, d.o.o. (Ljubljana, SI), Slovenska turistična organizacija (Ljubljana, SI), Slovenske železnice d.o.o. (Ljubljana, SI), Turistično društvo Jesenice na Dolenjskem (Jesenice na Dolenjskem, SI) in Župnija Velika Dolina (Jesenice na Dolenjskem, SI).

Klemen Ramovš

Več: http://www.seviqc-brezice.si/index.php/novice-2/niz-posnetkov-koncertov-s-festivala-seviqc-brezice/?stage=Live&utm_source=Seviqc+Bre%C5%BEice+2012+Newsletter&utm_campaign=e9d96b0ac3-Newsletter_4_20126_12_2012&utm_medium=email

foto: Ars Ramovš zavod za umetnost, marketing, promocijo in investiranje
<http://www.seviqc-brezice.si/>

Slovenska pojoča skrinjica v mednarodni družbi

ALENKA BOLE VRABEC

V petek, 12. oktobra, ob 19.30 se obeta slavje pete pesmi v graščinski baročni dvorani. Skrbno zasnovano generalko vseh zborov za tekmovanje, ki bo v španski Calelli od 17. do 21. oktobra, pripravlja Javni sklad za kulturne dejavnosti, območna izpostava Radovljica, skupaj z MePS Dr. France Preše-

ren. V Calelli bodo slovensko petje predstavili: Vokalna skupina Radost iz Godoviča, Mešani pevski zbor Odmev iz Kamnika, Moški pevski zbor Srečko Kosovel iz Ajdovščine, Vokalna skupina Male malice iz Ljubljane in Mešana pevška skupina Dr. France Prešeren iz Žirovnice. Prepevali bodo slovenske ljudske, sakralne in popularne pesmi iz zbo-

rovske zakladnice. Tekmovanje v Španiji sicer prireja Mednarodno pevsko združenje Interkultur/ Musica Mundi iz Münchna, katerega slovenska zastopnica je Radovljčanka Irena Kosmač, glasbena pedagoginja, ki je umetniška vodja Mešane pevske skupine Dr. France Prešeren Žirovnica. Tekmovalo bo 58 zborov iz 23 držav, od tega pet sloven-

skih. Po uvodni paradi po mestnih ulicah bodo zbori tekmovali v svojih kategorijah, na vrsti pa bodo tudi prijateljski koncerti na različnih zunanjih prizoriščih v mestu. Želeti je, da bi slovenski pevci in zborovodje pokazali ves svoj navdih in znanje, navdušili žirijo in občinstvo ter se uspešno vrnili domov s kakšno »festivalsko bleščico«.

Postojna gostila najboljše ljubiteljske gledališčne

Postojna – Oder postojnskega kulturnega doma je minuli konec tedna že sedmo leto zapored gostil **Linhartovo srečanje**, festival gledaliških skupin Slovenije, na katerem je gostovalo deset predstav, od tega šest tekmovanih. Srečanje v organizaciji Javnega sklada RS za kulturno dejavnost (**JSKD**) predstavlja izbor najboljših predstav slovenskega ljubiteljskega gledališča in je hkrati pregled ljubiteljske gledališke dejavnosti v Sloveniji.

Nanj se lahko prijavijo vse slovenske ljubiteljske gledališke skupine, ki delujejo na območju Slovenije, v zamejstvu ali tujini. »Z veseljem opažamo, da je repertoarni izbor ljubiteljskih gledališč vse bolj premišljen. Skupine ne stremijo več zgolj h kako-

vostni izvedbi, temveč več pozornosti pri izbiri posvečajo sporočilu in obravnavani tematiki, kar daje predstavam izrazito avtorsko noto,« so zapisali v **JSKD**.

Matička za najboljšo predstav v celoti je na srečanju prejela predstava *Vražji fant z zahodne strani* v izvedbi Loškega odra Škofja Loka. Strokovna žirija 51. **Linhartovega srečanja** pa je podelili še tri nagrade matiček za posebne dosežke ter dve posebni priznanji.

•vrž

Pevci tudi pri Slovencih v Srbiji

Mešani pevski zbor Postojna na petnajstem mednarodnem tekmovanju v Negotinu osvojil drugo mesto

Srbija, 13.–16. september – Mešani pevski zbor Postojna je novo pevsko sezono zastavil že v samem začetku zelo resno. Še preden se je poletje poslovilo, so pevci pod taktirko zborovodje Mirka Ferlana dobro zavihali rokave ter se že v sredini septembra odpravili na mednarodno tekmovanje in gostovanje. Zbor se je namreč udeležil 47. Mokranjčevih dnevov v Negotinu v Srbiji, ob tem pa obiskal še dve skupnosti Slovencev v Zaječarju in Boru.

Člani mešanega pevskega zbora Postojna ob spomeniku srbskega skladatelja Stevana Mokranjca.

Stevan Stojanović Mokranjec je najpomembnejši srbski skladatelj, ki je na prelomu iz 19. v 20. stoletje odločilno zaznamoval razvoj glasbe, s tem ko je v umetniško pesem vnesel elemente ljudske glasbe, med vrhunce njegovega ustvarjanja pa poleg petnajstih rukovetov sodijo še sakralne kompozicije. V Negotinu, njegovi rojstni vasi, tako že sedeminštirideseto leto potekajo Mokranjčevi dnevi. V tednu dni se zvrsti ogromno kulturnih dogodkov, simpozijev ter zborovsko tekmovanje, ki je od leta 2002 mednarodnega značaja, in sicer so na tekmovanje povabljeni zbori iz bivših jugoslovanskih

republik. MePZ iz Postojne je tako na tekmovalnem koncertu nastopil skupaj z zbori iz Hrvaške, Makedonije in Srbije ter zasedel drugo mesto. Na svečani prireditvi, ki je potekala ob spomeniku Stevana Mokranjca pri njegovi rojstni hiši, pa so postojnski pevci skupaj z vsemi nastopajočimi zbori zapeli Mokranjčev VI.rukovet.

Postojnski zbor je nastop na tekmovanju v Negotinu združil z obiskom Slovencev, ki živijo v tem delu Srbije. Že prvi dan gostovanja so preživel v Zaječarju, kjer jih sprejel predsednik Slovenske kulturne skupnosti Ivan Can-

kar, Jožef Šuštar, ter sodelovali na slovesnosti ob 10-letnici delovanja skupnosti. Pevci so obiskali tudi Slovence, ki živijo v rudarskem mestu Bor. V sodelovanju s SKS Drago Čeh in njenim predsednikom Ivanom Doberškom so priredili celovečeren koncert. Gostovanje rojakov iz Postojne je ves čas spremljal tudi predsednik zveze slovenskih skupnosti, Miroslav Miha Piljušič, zboru pa se je na gostovanju pridružil tudi predsednik srbskega društva iz Postojne, Boro Mirić. Občina Postojna ter JSKD RS, območna izpostava Postojna, pa sta gostovanje in tekmovanje finančno podprla. •Katarina Temkova

Cvetka Jovan Jekl z zasluženim Linhartovim priznanjem

Priznanje celjski režiserki

Cvetka Jovan Jekl, dolgoletna mentorica mladinskih gledaliških skupin in režiserka v ljubiteljskem ansamblu trnoveljske Zarje, je minuli konec tedna na Linhartovem srečanju – festivalu gledaliških skupin Slovenije – prejela visoko priznanje, Linhartovo listino.

Festival vsako leto predstavlja vrh, pregled in tekmovanje najboljših izbranih predstav ljubiteljskih gledaliških ansamblov iz Slovenije in zamejstva. V selekcijskem izboru na območnih in nato regijskih srečanjih po Slove-

niji je kakovostni preboj na državno Linhartovo srečanje po odločitvi državne selektorice Dunje Zupanec letos uspel sedmim gledališkim ansambлом, med njimi ni bilo nobene skupine s Celjskega.

Je pa Linhartovo srečanje tudi priložnost za podelitev najvišjih stanovskih priznanj, ki jih organizator srečanja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti podeljuje za izjemne dosežke na gledališkem področju. Med letošnjimi dobitniki je bila tudi Cvetka Jovan Jekl, ki je to priznanje prejela za vr-

sto ustvarjalnih odrskih dosežkov, dolgoletni strokovni in organizacijski prispevek k razvoju gledališke dejavnosti ter mentorsko delo z mladimi, saj ima trnoveljski gledališki ansambel v zadnjem obdobju prav po njeni zaslugi stalno delujočo otroško gledališko skupino, s katero kot režiserka vsako sezono pripravi novo gledališko pravljico. Z nekaterimi od njih je dosegla tudi vidnejše uspehe in uvrstitve med najboljše v regijskem in tudi državnem merilu.

BRST, ŽB
Foto: JANEZ ERŽEN

Slom in Slomšek na slikarskem platnu

Po uspešni slikarski koloniji na Ponikvi so v Galeriji Zgornji trg odprli še razstavo

Praznovanju 150. obletnice smrti Antona Martina Slomška, rojaka s Ponikve, se je Občina Šentjur pridružila z razglasitvijo Slomškovega leta. Območna izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti se je številnim kulturnim in izobraževalnim dogodkom pridružila z organizacijo slikarske kolonije. V Slomškovi rojstni hiši je v začetku septembra ustvarjalo osem priznanih umetnikov. Kako različen je lahko pogled na podobno tematiko, prikazuje razstava, ki bo na ogled do zadnjih dni novembra.

Izbor uglednih slikarskih imen so po že nekaj plodnih sodelovanjih zaupali likovnemu kritiku Mariu Berdiču iz Maribora. Povabilu so se odzvali Mira Ličen Krmpotič, Matej Metlikovič, Janko Orač, Gregor Pratneker, Igor Banfi, Matjaž Duh, Rado Jerič in Drago Medved. Ustvarjali so v glavnem v oljni in akrilni tehniki. Kot je ob tem zapisala organizatorica iz JSKD Anita Koleča, bi brez deževnega vremena tisti dan vse teklo sumljivo preveč gladko. »Pa so na tih deževen dan nastajale sončne, prijazne, tudi nenavadne podobe, da bi jih bil sam Slomšek vesel!« Kot najbolj pogost motiv so slikarji izbrali cerkvico sv. Ožbolta, med krajinsko motiviko pa so jih pritegnili tudi okoliški hribčki s sadovnjaki in z vinogradi. Rado Jerič je ustvaril tudi eno markantnejših portretnih upodobitev blaženega Slomška.

Razstavo spremlja katalog z biografijami sodelujočih slikarjev in razstavljenih likovnih del. Odprtje razstave so ob nastopu mladih glasbenikov, sicer Šentjurčanov, Glasbene in baletne šole Antona Martina Slomška iz Maribora popestrili še s kratkim filmom Amadeja Rataja. Video zapis je nastal v času kolonije na Ponikvi. Razstava Slom, Slomšek bo v Šentjurju na ogled do 26. novembra, torej do rojstnega dne Antona Martina Slomška.

StO, foto: GrupA

»Bila je čudovita izkušnja, ki za seboj pušča trajen pečat nekega kraja in njegove identitete,« so se ob odprtju razstave Slom, Slomšek strinjali govorci. Za mikrofonom je literarni kritik Mario Berdič, levo organizatorica dogodka Anita Koleča, ob njej slikarji Matjaž Duh, Drago Medved in Janko Orač.

Vedra in energična

Marta Peršak, nekoč babica po slovenskogoriških gričih, zdaj zagnana ormoška prostovoljka v humanitarnih organizacijah in zdravstvenih programih

DARJA LUKMAN ŽUNEC

Ormožanka **Marta Peršak** je resda upokojenka, a na njenem dnevnem urniku in po dobri volji, ki jo razdaja, tega ni videti in tudi čutiti ne. Po dveh velikih prelomnicah, ko ji je pred skoraj devetimi leti umrl mož in ko se je upokojila, je nekaj časa bila, kot sama pravi, v "težki depresiji", nato si je rekla, da mora ven, med ljudi, se družiti z njimi in zanje narediti čim več dobrega, kar jo bogati in ji daje energijo.

Ta pokončna in srčna ženska izvira iz viničarske družine v Velikem Brebrovniku, bila je peta od desetih otrok. "Nekako mi je bilo položeno v zibelko, da bom skrbela za druge, sprva za brate in sestre. Naša mati je bila fenomen, veliki človek, po 23 letih zakona je ostala sama z desetimi otroki, a smo kljub temu odraščali zelo lepo. Bila je vinogradniška delavka, vzgojeni smo bili zelo strogo, lačni nismo bili, za higieno nas je zelo strogo prijela in tudi pri učenju ni bilo popuščanja. Omogočila nam je, da smo se vsi izšolali. Pri 17 letih sem zase ugotovila, da nisem sposobna za težka fizična dela v vinogradih, saj sem bila šibek in nežen otrok, zelo pa sem si želela dobre izobrazbe. Kar sama sem se naskrivaj in dvanajst kilometrov v eno smer peš odpravila v Ormož. Tik pred občinsko stavbo sem si obula čevlje, nanje smo morali paziti, saj so bili za več generacij. Povedali si mi, da potrebujejo terenske babice. Pri materi sem se izgovorila, da grem na počitnice k sestri v Ljubljano, v resnici sem se na sprejemnih izpitih med 121 dekletki zavzemala za 20 mest in štipendijo. Na skrivaj sem se učila, in ko je poštar prinesel pismo, da sem sprejeta, sva bili z mamo v goricah in tudi ona je z menoj jokala od veselja ob dobri novici," se

spominja sogovornica, ki je kmalu postala ponosna na naziv diplomirana babica.

Rada se spominja terenskega dela na območju Ivanjkovcev in Podgorcev, ko je v dobrih osmih letih sodelovala pri kakih 700 porodih, večinoma kar na domovih, saj so ženske v sedemdesetih letih večinoma še rojevale doma. "Ženske so rojevale v težkih razmerah in že po nekaj dneh spet fizično delale, a so zdaj, pri osemdesetih ali celo devetdesetih letih, večinoma še zelo čile in zdrave," je Marta ponosna na žilavost podeželskih žena. Po terenskem delu je delala v ambulantah, pri dr. Juriju Čarfu. Najlepše čase, pravi, je preživela v ambulanti Tovarne sladkorja Ormož. Tam sta z dr. Petrom Gašparičem začela že, ko so tovarno gradili, in tam je dočakala upokojitev.

Po upokojitvi se je po nekaj mesecih "praznine" kar pognala v prostovoljno delo pri RK in v delovanje društva bolnikov z osteoporozo, kjer je predsednica. Pravi, da se je utrdila, da je vajena vsega hudega in da uživa prav v vsakem dnevu. "Rada imam ljudi, čutim, da me potrebujejo, za kak nasvet, predvsem pa za pogovor in človeško bližino. Pri RK vsak teden že 20 let ljudem opravljam osnovne

Odločnosti Ormožanki Marti Peršak ne manjka. (Darja Lukman Žunec)

zdravstvene meritve, jim svetujem obisk zdravnika ali jih opogumljam za zdrav način življenja. Že dvanajst let delam na SOS-telefonu in poskušam potolažiti ljudi in jim olajšati stisko," pravi sogovornica. Izkazala se je tudi v teritorialni obrambi kot sanitetna referentka in si prislužila naziv podčastnice Slovenske vojske. Ker je bila zelo dejavna v osamosvojitveni vojni, je veteranka vojne za Slovenijo. Med številnimi priznanji ji veliko pomeni **zlata plaketa** občine Omrož in da jo je predsednik dr. Türk nagradil z nazivom prostovoljka leta. Osebnostno zadovoljstvo ji dajeta sinova, dobro se je ujela s snahama, obožuje pet vnukov in dve pravnukinji in je v odličnih odnosih s sosedi. Uživa na svojem velikem vrtu z rožami in v majhnem vinogradu ter v vsakem slehernem dnevu. Ta čas pa je povsem zavzeta s pripravo na vseslovensko srečanje društev bolnikov z osteoporozo, ko bodo v Ormožu in okolici gostili kar 700 udeležencev.

Ne pozna besede ne

Milena Zorčič, predsednica RK Ormož: "Marta je dobra prijateljica in človek z velikim srcem. Je kot sončni žarek, ki osvetljuje vse okoli sebe, in človek, ki ne zna reči ne, te besede ne pozna. Vpeta je v društvo bolnikov z osteoporozo, kjer imajo vsak mesec kaj pokazati. Pri RK vsak teden osreči ljudi z nasmehom in spodbudno besedo ali koristnim nasvetom. Rada ima ljudi, njo pa preprosto moraš imeti rad."

Cilka Špindler, sodelavka v društvu: "Dobro sodelujeva že od službenih časov in zdaj v društvu bolnikov z osteoporozo. Ima ogromno energije, povsem je predana delu. Ima veliko srce in zna izpeljati zadeve do konca. Živi za to, da lahko ljudem pomaga, nam pa polepša prenekateri dan s svojo toplino."

Mura skozi slikarske oči

V avli radgonskega kulturnega doma so na ogled dela 22 ustvarjalcev. (Nataša Gider)

V avli kulturnega doma v Gornji Radgoni so ta mesec na ogled likovna dela, nastala na letošnji dvodnevni koloniji Likovnega društva Gornja Radgona. To je bila že 8. likovna kolonija tega društva, potekala je v začetku avgusta v Konjišču, tema ustvarjanja njenih udeležencev - bilo jih je 22 iz bližnje in daljne okolice, tudi iz sosednje Avstrije - pa je bila reka Mura. Strokovna svetovalka kolonije je bila **Aleksandra Fekonja**, o življenju ob Muri ter značilnostih in posebnostih te reke pa je udeležencem predaval predsednik zveze društev Mojamura **Simon Balažič**. Likovno kolonijo so pripravili v sodelovanju z **Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti**.

Toliko kot je bilo udeležencev, je bilo različnih pogledov na to reko, kar je videti tudi na razstavi. Ustvarjalci so izbrali različne motive in tehnike, prav tako se slogovno med seboj zelo razlikujejo. Čeprav ostajajo v likovnem ustvarjanju individualisti, jim je enotna želja po kreativnem ustvarjanju in druženju, pravi predsednica Likovnega društva Gornja Radgona **Tatjana Mijatović**. "Likovniki smo tesno povezani z naravo, zato s to razstavo opozarjamo na pomembnost te reke in na dejstvo, da je treba Muro čuvati in ohraniti takšno, kakršna je," je dejala Mijatovičeva. Ni naključje, je dodala, da so se te teme lotili prav v času, ko se krešejo mnenja o gradnji elektrarn na Muri. Dela, ki so nastala na koloniji, so tokrat prvič predstavili tudi v katalogu. **(ng)**